

ницата се навира, но тамъ нищо не намира. Измамена хитрата лисана назадъ полето хвана. Слѣдъ малко нашата малка ярка въ кѣщи се прибира, но отъ страхъ едва не умира.

Ст. Ш-вѣ.

ИМАМЪ ЛИ ТАТКО.

- Мамо, имамъ ли азъ татко?
Да не съмъ сиракъ?
- Имашъ, имашъ, пиле сладко:
Гордъ соколъ-юнакъ!
- Мамо, той сега кѣдѣ е?
Защо не е тукъ?
- Богъ знай, мило, гдѣ се рѣе
Тамъ далечъ на югъ. . .
- Мамо, ще ли се завърне
Скоро той при насъ?
- Скоро пиле! — Ще пригърне
Тебъ и менъ тогасъ!
- Маминко, и армагани
Ще ли носи той?
- Много, много дни засмяни:
Слънце, сине мой!

Вуйчо Ваньо.